

na de raid

ga niet naar Gaza, mijn zoon,
waar de ogen branden van
een onblusbare haat

je zou er de ziekenhuizen zien
waar de wonden etteren
bij gebrek aan medicijn

de bakkersoven is gedoofd
de meelzakken liggen
te bederven in een haven;
de duiven zijn blind, hun ogen
leeg gepikt door de raven

je zou de dode olijfbomen zien
gespleten in hun boomgaard
waar kuilen zijn gegraven voor
de bloedende klompen in hun wade

ga niet naar Gaza, mijn zoon,
sla de verschrikking niet gade,
de zoenoffers aan wraakzuchtige
goden – wie wil het horen hoe
een moeder de schoot vervloekt
van een andere vrouw?

wie wil het horen hoe
schoolkinderen smeken om
geweren; ze bekwamen zich met
keien en dromen van een granaat
terwijl de grondvesten der huizen
daveren van woede en haat

wie gaat nu naar Gaza: het bloed
is er dun, het vloeit er als water
en verdwijnt in het zand - ga hier
niet aan land, mijn zoon, een terrein
met omheining noem je geen land

we horen de winden suizen,
vleermuizen verduisteren
de maan; we ruiken de nachten
van Gaza, de doden staren ons aan

Staf De Wilde, eind december 2008